

13.10.2024 - Pán Bůh potrestá hřích

Čtení: Gen. 6,1-9,17; Židům 11,7

Písně: 702 - Krásná je modrá obloha, je zázrak pod ní žít;
758 – Mír na zemi daruj nám; 712–V tvé síle, Pane Bože můj;

Jaký byl účel potopy v Noemově době? Proč Bůh zničil zemi potopou?

V 6. kapitole 1. knihy Mojžíšovy je smutně popsán stav lidstva před celosvětovou potopou, která se odehrála v Noemových dnech. 1 Genesis 6,5 uvádí: „A když Hospodin viděl, že je na zemi velká zloba člověka a že všechny jeho myšlenky a snahy jeho srdce jsou neustále zlé“. Míra hříchu a zkaženosti mezi lidmi byla ohromující: lidé „neustále“ přemýšleli o páchání zla. Zlo lidstva mělo vyústit v nemoci, krveprolití a smrt. Slabí nebo nezdraví (kojenci, děti, ženy a postižení) by byli vykořisťováni a neustále v nebezpečí kvůli zlému jednání druhých.

Dále „synové Boží viděli, že lidské dcery jsou krásné. A tak si brali za ženy všechny, které si oblíbili“ (1 Mojžíšova 6,2). V hebrejštině se tito „synové Boží“ nazývají „bene elohim“. Tento termín se obvykle používá pro anděly (Job 1,6). Zdá se, že 1. Mojžíšova uvádí, že nějakým způsobem došlo k fyzickému spojení mezi anděly a ženami. Nepřirozeným potomkem tohoto spojení byli „obři“ (1 Mojž 6,4). Toto slovo je přímo přeloženo z hebrejštiny. Starobylý kořen slova naznačuje „pád“. Bez ohledu na to, co toto slovo ve skutečnosti znamená (některé překlady používají zaměnitelné slovo „mocný“), Písmo je popisuje jako „mocné, kteří byli odedávna slavní“. Někteří teologové se domnívají, že Bůh prostě nemohl dopustit, aby toto zkažené potomstvo na zemi existovalo, a to bylo částečně příčinou potopy. Co lze bez jakýchkoli pochybností pochopit, je, že svět, který v té době existoval, svět Noemův, byl neuvěřitelně zkažený a zvrácený. V 1. Mojž 6,6 se píše, že „Hospodin litoval, že stvořil člověka na zemi, a v srdci se nad tím rmoutil“. Hospodinův „zármutek“ je jiný než náš. Stvoření člověka k obrazu Božímu nebylo Hospodinovou „chybou“. Hebrejské slovo nahem lze přeložit také jako „zarmoucený“. **Zkažené jednání lidstva zarmoutilo Boha v jeho nejsvětějším srdci.**

Bůh na lidský hřích reagoval svatým a spravedlivým způsobem, ale také způsobem, který lidstvo zachránil. „Hospodin řekl: „Vyhladím člověka, kterého jsem stvořil, z povrchu země, od člověka až po dobytek, až po obojživelníky a nebeské ptactvo, neboť lituji, že jsem je stvořil. Ale Noe našel milost v Hospodinových očích“ (1. Mojž 6,7-8). Ano, všichni lidé na zemi zahynuli kromě osmi lidí, kteří byli v Božích očích shledáni spravedlivými: Noe, Noemova žena a tři Noemovi synové a jejich ženy. Písmo uvádí, že Noe svědčil světu o nadcházející potopě 120 let. Lidé, kteří zahynuli při potopě, zahynuli proto, že odmítli uznat Boha nebo hledat jeho odpuštění. Naproti tomu Noe je popisován jako spravedlivý, bezúhonný a

poslušný, protože „chodil s Bohem“ (Genesis 6,9). Noe a jeho rodina se stali našimi předky. Zkažené, nespravedlivé obyvatelstvo Noemova světa zmizelo ze země. Lidstvo bylo zachráněno a z rodu spravedlivého Noema vzešel Syn člověka, Ježíš Kristus, náš Pán, který zemřel, aby zachránil ty, kdo vzývají jeho jméno.

Archa – lod', velký člun, koráb nebo v jiném smyslu truhla, kufr – je pro věřící velmi důležitým předmětem se symbolickým významem. Bible hovoří o dvou arkách: Noemově arše a arše smlouvy.

Jaká byla archa v době potopy? Archa se pro tu dobu stala útočištěm. Kdyby si Noe nedal tu práci a nepostavil ji, nikdo by se nezachránil, protože potopa byla trestem za hříšný život tehdejších lidí. V Bibli se píše: I vešel Noe a jeho synové, jeho žena i ženy jeho synů s ním před vodami potopy do archy.“ (Genesis 7,7)

Archa úmluvy.

Bůh Mojžíšovi řekl: „Právě tak, jak ti ukazuji vzor příbytku a vzor všech jeho předmětů, tak to učiníte.“ (Ex 25,9) Hospodin pak pokračuje podrobnými pokyny a příkazem: „Do truhly pak vložíš svědectví, které ti dám“. (Ex 25,16) „Svědectví“ jsou dvě kamenné desky s Desaterem přikázání, které Mojžíš obdržel od Pána Boha pod horou Sinaj, proto se někdy setkáváme s názvem ‚Archa svědectví‘.

Obě archy symbolizují záchranu.

První je záchrana ve vodách jako prohlášení k přehodnocení dosavadního života.

Druhá dává nástroje k těmto změnám – přikázání.

Jaká je smlouva s Noemem?

Smlouva s Noemem, popsána v Genesis 9,8-17, je slib, který Bůh dal Noemovi a jeho potomkům po potopě, která zničila svět. Smlouva s Noemem měla několik významných rysů. **Zaprvé to byla smlouva bezpodmínečná. Za druhé byla uzavřena s Noemem a všemi jeho potomky, jakož i „se všemi živými tvory“ na zemi (Genesis 9,8-10). Za třetí byla zpečetěna znamením, duhou.**

Smlouva s Noemem je smlouvou bezpodmínečnou, protože nezávisí na ničem, co by Noe nebo jeho potomci museli udělat, aby se smlouva naplnila. Zaslíbení je založeno výhradně na Boží věrnosti. **Díky Boží věrnosti, která vždy splní to, co řekne, můžeme dnes s vysokou mírou jistoty vědět, že už nikdy nedojde k celosvětové potopě,** jako tomu bylo v Noemově době, bez ohledu na to, jak zlí lidé budou. Na tuto bezpodmínečnou smlouvu nemá vliv ani špatnost, ani spravedlnost lidstva. Neexistuje žádná „podmínka“, kvůli níž by Bůh svůj slib nedodržel. To však neznamena, že Bůh už nikdy nezničí zemi. Slíbil, že jednoho dne zničí zemi ohněm (2 Pet 3,10.11; Zjev 20,9; 21,1) v hrozných událostech známých jako „den Páně“.

Po potopě Bůh slíbil, že už nikdy nesešle celosvětovou potopu, aby zničila zemi jako akt jeho božského soudu za hřích. Jako znamení, které má Noemovi a jeho potomkům připomínat jeho smluvní slib, Bůh umístí „barevný luk na oblaka“ (1 Mojž 9,12-13). Stejně jako byla obřízka znamením smlouvy s Abrahamem, byla duha znamením smlouvy s Noemem. Pro nás z toho plyne poučení, že když vidíme duhu, měli bychom si vždy připomínat Boží věrnost a jeho úžasnou milost. **Měli bychom si také připomínat, že Bůh je svatý a spravedlivý Bůh, který svatě nenávidí hřích a který nedopustí, aby hřích zůstal na věčnosti nepotrestán.** Stejně jako Bůh zajistil Noemovi a jeho rodině cestu k záchraně v arše, zajistil i nám cestu k záchraně skrze Ježíše Krista. Noe a jeho rodina byli zachráněni před Božím hněvem, který byl vylit při potopě, stejně jako jsou ti, kdo jsou v Kristu, zachráněni před „přicházejícím Božím hněvem“ (1 Tes 1,10).

Dnešní svět je stejně poskvrněný a plný nepravostí. Proto se opět stává terčem Božích soudů. Ježíš řekl: Tak jako tomu bylo za dnů Noemových, takový bude příchod Syna člověka. Neboť jako v oněch dnech před potopou jedli a pili, ženili se a vdávali až do dne, kdy Noe vstoupil do archy, a neviděli, že přišla potopa a všechny smetla, tak tomu bude i při příchodu Syna člověka. Tehdy budou dva na poli, jeden bude vzat a druhý ponechán. Dva budou mlít na poli, jeden bude vzat a druhý ponechán. Bďte tedy, neboť nevíte, v který den přijde váš Pán (Mat 24,37-42).

Je nejvyšší čas postavit si archu. Teď už přece ne, jako kdysi Noe, archu ze dřeva. Nyní by nám nepomohla ani betonová skryš. Boží soud bude tak strašný, že země a lidská díla na ní shoří (2Pet 3,10). Jedinou 'archou' záchrany před nadcházejícím soudem je Ježíš Kristus. Jedině v něm může člověk najít bezpečné útočiště. Postavte si takovou archu! Jak ji postavíte? Stejně jako Noe ji musíte stavět přísně podle pokynů Božího slova. A co říká Bible o spasení skrze víru v Ježíše Krista?

Okamžitě ji začněte pilně číst a jistě se dozvíte,..

Uzavření archy nechme na Bohu

Proč zůstaly dveře archy otevřené až do začátku potopy a možná i při prvních přívalech smrtícího lijáku? Nechal je Noe zavřené, protože stále doufal, že se některý z jeho přátel vzpamatuje a bude do ní chtít ještě vstoupit? Nebo Bůh chtěl, aby operace umístění tvorů, kteří mají být zachráněni, v arše trvala celých sedm dní a aby otevřené dveře archy zůstaly otevřené až do samého konce a poskytly lidem příležitost vzpamatovat se a zachránit se? Jedno je jasné. Bůh sám se nakonec postaral o to, aby dveře archy zavřel.

V šestistém roce Noemova života, ve druhém měsíci, sedmnáctého dne toho měsíce, právě v ten den, praskly všechny prameny velké hlubiny a otevřela se nebeská okna. A déšť padal na zemi čtyřicet dní a čtyřicet nocí. Právě toho dne vstoupil Noe a jeho synové Šém, Chám a Jafet do archy a s

nimi Noemova žena a tři ženy jeho synů [...] A Hospodin za ním zavřel dveře (1Mojž 7,11-16). Přemýšlejme o čase Boží milosti. Je to Bohem určený čas otevřených dveří archy spásy. Bible mluví o Bohem určeném počtu spasených z řad lidí mimo Izrael, což zahrnuje neznámý časový úsek, kdy pohané plně vstoupí (Řim 11,25). Nikdo z nás neví, kdy to bude, neboť jak řekl Ježíš: Není vaší věcí znát časy a chvíle, které Otec ve své moci ustanovil (Skut 1,7). Jedno je však jisté. Jednoho dne Bůh uzavře přístup ke spasení v Ježíši Kristu. Skončí období milosti a nastane čas strašných Božích soudů.

Až do onoho kritického okamžiku, kdy Bůh uzavře vstupní dveře, může každý člověk využít Boží milosti a ocitnout se v arše spasení skrze víru v Ježíše Krista. Neměli bychom se předčasně vyjadřovat o ničí spáse či odsouzení. Nezavírejte před nikým dveře. Dokud trvá čas milosti, budme raději mluvčími Boha, který chce, aby všichni lidé byli spaseni a došli k poznání pravdy (1 Tim 2,4). Trpělivě a s nadějí upozorňujme své příbuzné a přátele, že – navzdory blížící se bouři – jsou dveře archy spásy stále otevřené.

Děkujeme Hospodinu, že se stará o to, aby dveře zůstaly před námi otevřené. Hle, otevřel jsem před vámi dveře, které nikdo nemůže zavřít (Zjev 3,8). Budme mu vděční za vedení, co máme dělat, abychom měli dokořán otevřený vstup do království našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista (2Pet 1,11). Jaké máme štěstí, že je s námi Ten, který otevírá a nikdo nezavírá, a Ten, který zavírá a nikdo neotvírá (Zjev 3,7).

Radujme se, že – prozatím – stojí přístup ke spáse otevřen dokořán. Rozhlašujme to všem lidem, neboť Boží soud se přiblížil. Zavření dveří archy ponechme Bohu.

Jediný způsob, jak se vyhnout Božímu hněvu, je pokořit se před ním a poslušně se řídit jeho pokyny pro život, tj. Biblí. Pokud má být toto vše zničeno tímto způsobem, jak svatě a zbožně byste se měli chovat vy sami každý den? Říkám vám, že očekáváte, ba toužíte uspíšit příchod Božího dne, v němž nebesa zaniknou v ohni a žár roztaví základy světa [...] Proto, milovaní, v očekávání těchto událostí vynaložte veškeré úsilí, aby vás našel plné pokoje, neposkvřené a bezúhonné (2Petr 3,11-14). v bezbožném světě není proč doufat ve spravedlnost. Tady nás vždycky může někdo z něčeho obvinít, a i když nás jeden soud zproští viny, jiný nás v téže věci odsoudí. Vše je zde stále více relativní a závisí na úhlu pohledu. Přichází dokonce hodina, kdy každý, kdo vás zabije, bude přesvědčen, že tím slouží Bohu (Jan 16,2), oznámil Ježíš svým učedníkům. Cokoli řekneme, může být použito proti nám. Nejdůležitější je stát pevně před posledním soudem Nejvyššího!